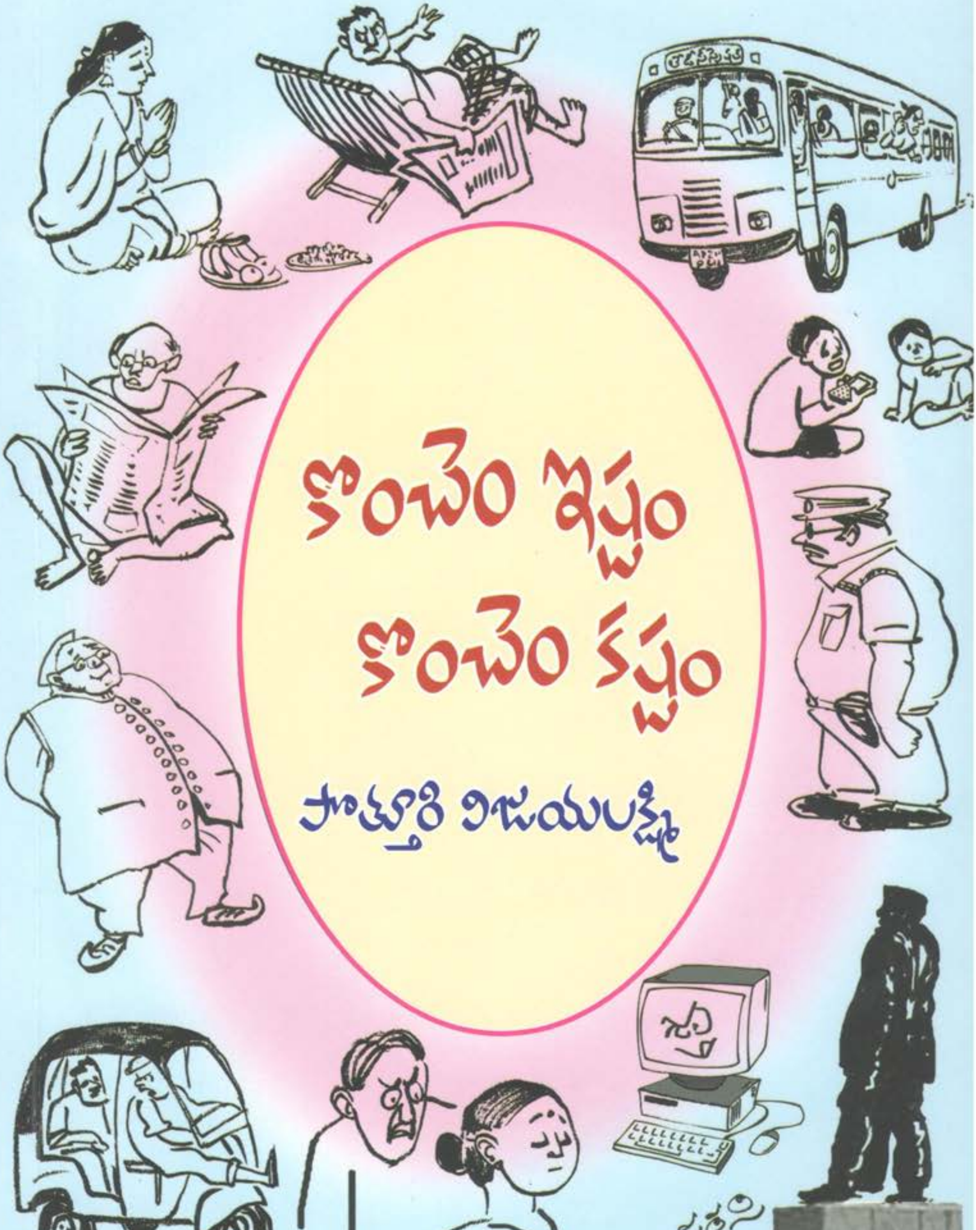

కొంచెం ఇష్టం
కొంచెం కష్టం

పొత్తూరి విజయలక్ష్మి

కొంచెం ఇష్టం
కొంచెం కష్టం

(ఆంధ్రభూమి దిన పత్రిక కాలమ్)

పొత్తూరి విజయలక్ష్మి

శ్రీ రిషిక పబ్లికేషన్స్

హైదరాబాదు

Konchem Ishtam - Konchem kashtam

A column published in Andhrabhoomi, Daily

By **Pothuri Vijayalakshmi**

© P. Vijayalakshmi

First Edition : 2013

Price : ₹. **120/- $ 10**

For Copies :

Sri Rishika Publications
&
All leading Book Shops

Book Production :
T. Muralidhar Gowd
9393 176 552

D.T.P.
B. Suvarna
Literacy House, AMS, Hyderabad -500007

Cover Concept:
Sarasi

Cover Design
T. Mallesh

Published by :
Sri Rishika Publications
Flat No. 201; Vikasini Apartments
2-2-1121/3 & 3A, New Nallakunta,
Hyderabad - 500 044

e-mail:pvlakshmi8@gmail.com
Ph : 040-2763 7729

Printed at :
Karshak Art Printers
(*Multicolour Printers & Designers*)

40-APHB, Vidyanagar, Hyderabad - 500 044

Ph : 040-2761 8261

పరిచయం

శ్రీమతి పొత్తూరి విజయలక్ష్మి గారితో పరిచయం ముప్పై సంవత్సరాల క్రితం కలిగింది. మా భారతీయ విజ్ఞాన సంస్థలో తెలుగు సాంస్కృతిక కార్యక్రమాల బాధ్యత వహించే పరిశోధనా విద్యార్థి శ్రీ బసిరెడ్డి సుధాకరరెడ్డి ఒకరోజు అతి ఉత్సాహంగా వడిగా వచ్చి శ్రీవారికి ప్రేమలేఖలు రాస్తూ వుంటారే ఆ పొత్తూరి విజయలక్ష్మిగారు ఇప్పుడు బెంగుళూరులోనే వుంటున్నారుట. మన సమితిలో మాట్లాడిద్దాం అన్నాడు.

ఆంధ్రప్రభ వారి ద్వారా ఆవిడ చిరునామా సేకరించి ఫోనులో పరిచయం చేసుకుని పై ఆదివారం మా ఇన్‌స్టిట్యూట్‌కి పన్ చాంగాల పతాభిగారి ప్రసంగం వుంది దానికి రండి అని ఆహ్వానించాను.

ఆవిడ పతీసమేతంగా రావడంతో సభకి నిండుదనం వచ్చింది. ఆయన ఆరడుగుల ఆజానుబాహుడు. ఆవిడ ఆయనకి ఈడూజోడూ. సభకి వారిని మా సభ్యులకి పరిచయం చేశాను. ఆవిడ భర్త పేరు శివరావుగారు.

శివరావుని సాగదీస్తే శ్రీవారు అవుతారని మాకు అర్థం అయింది.

ఆ తరువాత ఒక సభలో ఆవిడను శ్రీవారికి ప్రేమ సంభాషణ అనే అతి కష్టమైన. అతి దుర్లభమైన విషయంపై మాట్లాడమన్నాం.

శ్రీవారంటే భర్త. భర్తలను నాలుగు భాగాలుగా విభజిస్తే అంటూ మొదలు పెట్టి చాలా సరదాగా మాట్లాడారు. ఆవిడ ఉపన్యాసం ఒక ప్రవాహం.

నవ్వించే చాతుర్యం ఆవిడకి సహజాభరణం.

ఆవిడ రచనలుకూడా మనతో మాట్లాడతాయి. ఆవిడది శబ్దాశ్రయ హాస్యం కాదు భావ ప్రధానం. నిజ జీవితంలోని సంఘటనలను హావభావాలతో ప్రత్యక్ష పురాణంలా చెప్తూవుంటే కడుపుబ్బ నవ్వుతూ మరోపక్క ఆవిడ చేసిపెట్టిన పకోడీలు తింటూ వినడం ఒక గొప్ప అనుభవం.

మనం కొందరు హాస్య రచయితల్ని కలుసుకొన్నప్పుడు వారి నోటివెంట ఒక్క జోకైనా వస్తుందేమో విందాం అని ఆశపడుతూ వుంటాం. వాళ్ళేమో నోట్లో మట్టిగడ్డ పెట్టుకున్న మొండి చంటి పిల్లల్లాగా నోరే విప్పరు.

విజయలక్ష్మిగారు అలాకాదు. ఆవిడని పలకరిస్తే చాలు ప్రవాహంలా జోకులు పొర్లుకొస్తాయి. ఏ సాహిత్య సభలోనూ హాస్యం గురించి పల్లెత్తుమాట పలకని గంభీర కథకులు, విమర్శకులు కూడా ఆవిడ సమక్షంలో (భోజరాజు సమక్షంలో కవుల్లాగా) ప్రభావితులైపోయి, గంటలకొద్దీ నవ్వుతూ మాట్లాడ్డం నాకు తెలుసు. హాస్యం ఒక రోగం. అదో అంటువ్యాధి. She Carries the germs of humer always. ఎంతో మంది రచయితలు వారింటికి వెళ్ళి కమ్మటి భోజనం చేసి మరింత కమ్మని కబుర్లు విని మనసారా నవ్వుకుని వస్తారు. అందుకే ఆ దంపతులు స్నేహితుల పరిధి పెరుగుతూనే వుంటుంది ఎల్లప్పుడూ.

ఒక సందర్భంలో అంత్యప్రాస గురించి మాట్లాడుతూ "తెల్లావు వేసింది నల్లపేడ ఆ క్షణమే వచ్చాను నిన్ను చూడ" అని ఒక పాట పల్లవి వుంది ఒక సినిమా స్క్రిప్ట్‌లో అన్నాను. ఆవిడ ఆశ్చర్యంగా చూశారు.

"అచ్చే ఈ పాట నేను రాయలేదు చాలా కాలం క్రిందట జయంతి అనే రచయిత రచయిత్రి రాసిన స్క్రిప్టు సిద్ధంగా వుంది సినిమా తియ్యండి అనే కళాకళపు సినిమా కథలోది ఈపాట" అన్నాను.

ఆ జయంతిని నేనే అన్నారు విజయలక్ష్మిగారు వినయంగా. ఆశ్చర్యపోయాను. నేను ఆ జయంతి అభిమానిని అని చెప్పుకున్నాను. మొదట్లో జయంతి అనే కలం పేరుతో కథలు రాశారు విజయలక్ష్మిగారు.

హాస్య రచయిత్రిగా పేరు ప్రఖ్యాతులు గడించుకున్న విజయలక్ష్మిగారు పొగ, మేరాభారత్ మహాన్ వంటి గొప్ప హాస్యేతర కథలు కూడా రాశారు. ఇప్పుడు 'కొంచెం ఇష్టం, కొంచెం కష్టం' అనే కాలమ్ రాశారు.

విజయలక్ష్మి గారి రచనల్లో వుండే లక్షణాలన్నీ ఈ కాలమ్‌లో కూడా పుష్కలంగా వున్నాయి. చక్కని భాష, తెలుగు నుడికారాలు, చమక్కులు, చమత్కారాలు వ్యంగ్యపు చురకలు ఎన్నో వున్నాయి.

పందిరి పాతిన నాడు వున్న ఉత్సాహం పదహార్రోజుల పండుగ నాడు వుండదని చెప్పారు.

మనం పందిరి గుంజకి అయినా పరిచయం చేసుకుంటాం. ఇప్పటి పిల్లలు అలాకాదు. ఎవరి మూడ్స్ వారికే. ఎవరి ఆటలు వారికేలా తయారయ్యారని బాధపడతారు.

సినిమాల్లో కథ తిరునాళ్ళలో తప్పిపోయిన గుంట వెధవలాగా కాసేపిటూ కాసేపటూ అని చెప్పే ఇన్‌సైడర్ ఆవిడ.

ముఖాముఖీ పరామర్శలాగిపోయి ముఖ పుస్తక పరామర్శలు వచ్చాయని వాపోతారావిడ.

ఈ కాలమ్‌లో ఇంగ్లీషు జంటిల్‌మన్ సిండ్రోమ్‌లో బాధపడుతున్న భర్త, పారబోసి విత్తుకునే పనిమంతురాలైన ఇల్లాలూ వున్నారు. కొడుకూకోడలూ, కూతురూ, అల్లుడూ, మనవడూ మనవరాళ్ళూ కూడా వున్నారు.

మరి విజయలక్ష్మి గారి కుటుంబంలో భర్తగారి గురించి మాట్లాడేసుకున్నాం శిరి అమ్మ అనే కూతురూ శీనుపండు అనే అల్లూడూ. కంప్యూటర్ ప్రవీణుడైన కొడుకూ, రాధా అనే కోడలూ వున్నారు. మనవళ్ళు వున్నారు.

ఇందులో ఆవిడ చెప్పే విషయాలు ఆవిడ చూసినవే. కనుక ఆవిడ అనుభవాలే కామోసు.

ఈ పుస్తకంలో ఆవిడ చెప్పిన గొప్ప విషయాలు ఎన్నో వున్నాయి. అవన్నీ నేనెందుకు చెప్తాను? చెప్పనుగాక చెప్పను. అలా చెప్పుకుంటూపోతే ఆవిడ నాకన్నా గొప్ప రచయిత్రి అన్న విషయం ఏమరుపాటున ఒప్పేసుకోనూ?? అందుకే నేను చెప్పను. మీరే చదివి తేల్చుకోండి.

బెంగుళూరు

20 జూన్ 2013

కవనశర్మ

ధన్యవాదాలు

నవలలు, కథలు, రాశాను గానీ కాలమ్ రాయటం ఇదే మొదలు. కాలమ్ రాయడంలో అనుభవం కాకపోయినా నాకు అవకాశం ఇచ్చి "కొంచెం ఇష్టం - కొంచెం కష్టం'' కాలమ్ రాయించిన ఆంధ్రభూమి దినపత్రిక సంపాదకులు శ్రీ ఎమ్.వి.ఆర్. శాస్త్రిగారికి, అడిగిన వెంటనే అంగీకరించి ముందుమాట రాసిన ప్రముఖ రచయిత శ్రీ కవనశర్మగారికి కృతజ్ఞతలు.

మా శ్రీ రిషిక పబ్లికేషన్స్ నుంచి వెలువడుతున్న ఏడవ పుస్తకం ఇది. మొదటి పుస్తకం నుండి ఇప్పటిదాకా అన్ని బాధ్యతలూ తనపైనే వేసుకుని పుస్తకాలను అందంగా తయారు చేసి ఇస్తున్న 'పుస్తకశిల్పి' శ్రీ తాళ్ళపల్లి మురళీధర్‌గౌడుగారికి, డి.టి.పి. చేసిన లిటరసీహౌస్, ఆంధ్రమహిళాసభ వారికి, అందమైన ముఖచిత్రాన్ని రూపొందించిన ప్రముఖ చిత్రకారులు శ్రీ సరసి గారికి కృతజ్ఞతలు.

కాలమ్ వెలువడుతున్నంతకాలం ప్రతివారం శ్రద్ధగా చదవి మెయిల్స్ ద్వారా ఫోన్ ద్వారా తమ స్పందనని తెలియజేస్తూ నాలోని ఉత్సాహాన్ని ఇనుమడింప చేసిన పాఠకులకు ధన్యవాదాలు.

ఎప్పుడూ నా అండగా వుండి అన్ని విధాలా సహకరిస్తున్న నా కుటుంబ సభ్యులకు, 'ఇంకా రాయండి' అని ప్రోత్సహించే నా సాహితీ మిత్రులకు, నా రచనలను ప్రచురిస్తున్న పత్రికలవారికి, పుస్తక విక్రేతలకు నా కృతజ్ఞతలు.

పొత్తూరి విజయలక్ష్మి

సూచిక

	పేజీ నం.
1. సూపర్ డూపర్ హిట్టు...	9
2. పార్టీకి వచ్చిన తిమింగిలం	12
3. దేవుడే దిగివస్తే...	15
4. పొమ్మంటే పోతుందా...	17
5. మీరెందుకొచ్చారు?	20
6. దేభ్యం	23
7. స్టోర్ రూం నించీ డబ్బు సంపాదన	26
8. మా ఏడుపు మేము ఏడుస్తాం	29
9. నుమాయిష్ వైరాగ్యం	32
10. కంప్యూటరూ – కాల్ సెంటరూ	35
11. సర్టిఫికెటు ఉందా? ఐతే ఓకే!	38
12. ఇదిలాగే జరుగుతుంది	41
13. వింతలూ – విడ్డూరాలు!	44
14. రాకోయీ అతిథీ మా ఇంటికీ!	47
15. బామ్మ ఇచ్చిన బహుమతి!	50
16. సిరిగల వారినే సిరి వరిస్తుంది	53
17. ముద్దుగారే యశోదా	57
18. సుఖంగా బతకాలనుకుంటున్నావా? అయితే చంపేయ్	60
19. పదం కాని పదం	63
20. గంభీరమైన సమస్య	66
21. కొత్త కౌంటర్	69
22. ఎవరిగోల వారిది	72
23. వీకెండొచ్చేసింది బాబోయ్	75
24. ఉచితానుచితాలు	78
25. అటకల్లేని అమెరికా	81

26. ప్రజా సేవలో ఇస్త్రీ పెట్టె 83
27. అమ్మయ్య గండం గడిచింది 87
28. మరి ఈ వెర్రి వెధవల మాటేమిటి? 90
29. ఎదుటి మనిషికి చెప్పేటందుకే 93
30. అతుకుల బొంతలు 96
31. ఏదీ మనకు గుర్తింపు? 99
32. గణితంలో ఉద్దండ పండితులు 103
33. వి'చిత్ర' వేషధారణ 106
34. మన చేతుల్లో ఏముంది? 109
35. నేను కూడా కొనుక్కుంటా 113
36. ఇప్పుడు మీ వంతు 116
37. చింతపండుతో పండుగ 120
38. ఇది చండికల (చండీరావుల) దేశం 123
40. సమాచారం దొర్లిపోతోంది 126
41. బొత్తిగా దైవాధీనం బతుకులు 129
42. గృహ ప్రవేశం 133
43. ఈ ఐడియా మన జీవితాలని మార్చేస్తుంది! 137
44. తాళం వేస్తారు జాగ్రత్త 141
45. బహుమతుల కష్టాలు 145
46. సంగీత గండం 149
47. మీకెందుకూ నేనున్నాగా... 153
48. చక్కగా పద్ధతిగా 157
49. కొత్త కొత్త వంటలు 161
50. భరించలేనంత భద్రత 163
51. వెతుకుల బతుకులు 167
52. ఎంతెంత దూరం? 171
53. పిచ్చబొట్టు 174
54. మా మహిళా దినోత్సవం 178
55. కావలసిన వస్తువులు 182
56. నంబికొండా ఏం సాయం? 186

సూపర్ డూపర్ హిట్టు...

ఇంట్లోకి వచ్చాను. " ఫోన్లేమైనా వచ్చాయా?" అని అడిగాను. ఎందుకంటే అలా అడగకపోతే వాళ్ళు మర్చిపోతారు. చెప్పరు.

"అవును వచ్చాయి. ఏదో బ్యాంకు వాళ్ళు అప్పిస్తామన్నారు. ఇంకెవరో భాగ్యలక్ష్మిగారబ్బాయి వాళ్ళ తాలూకట. రేపు వాళ్ళ సినిమా ప్రత్యేక ప్రదర్శన. ఆ తర్వాత విజయోత్సవమూనట. మిమ్మల్ని తప్పకుండా రమ్మన్నారు. మళ్ళీ ఫోన్ చేస్తారుట" అంది మా పనమ్మాయి. భాగ్యలక్ష్మి నా బాల్య స్నేహితురాలు. దాని పుత్రరత్నం బబ్లూ.

ప్రాణం ఉసూరుమనిపించింది. మొన్ననేగా రిలీజైంది. ఇవ్వాళ్ళింకా మూడోరోజు. అప్పుడే విజయోత్సవమా??? ఏమిటో మా బబ్లూగాడి సినిమా ఈసారైనా బతికి బట్టకడుతుందేమో అనుకున్నా. ఈసారీ ఫట్టుమంది. మొదటిది 'మరో మనసు'. రెండోది 'నువ్వు నవ్వు లవ్వు' ఇది. 'గొబ్బి-మరదలుపిల్ల' ముచ్చటగా మూడోదైనా ఆడితే బాగుండేది. కానీ ఇదీ విజయోత్సవం దిశగా దూసుకు పోతోంది.

టివి. ఆన్ చేశా. ఓ ఛానల్లో అప్పుడే కుర్చీవేసుకుని కూర్చున్నారు గొబ్బెమ్మ మరదలు పిల్ల చిత్రం యూనిట్. బబ్లూగాడు ఎర్ర టీషర్టేసుకుని కూర్చున్నాడు. "మా సినిమా విజయం సాధించడం ఎంతో ఆనందంగా ఉంది. ఇందుకు అఖిలాంధ్ర ప్రేక్షకులకీ నమస్సుమాంజలులు" అంటున్నాడు బబ్లూ. మంచి ఫీల్ ఉన్న పిక్చరుగా తెగ పొగిడేస్తున్నారు అంటున్నాడు మ్యూజిక్ డైరెక్టరు. "ఇట్ గివ్స్‌మీ లాట్ ఆఫ్ శాటిస్‌ఫాక్షన్ అంటున్నాడు" స్టోరీ రైటరు. "ముహూర్తం రోజునే హిట్ అనుకున్నాం గానీ మరీ ఇంత హిట్టని మేము గెస్ చెయ్యలేకపోయాం" అంటున్నాడు హీరో. "నా విజయం వెనక మా అమ్మ ఆశీర్వాదం ఉంది..." అన్నాడు బబ్లూ. ఇంకా ఆ సినిమా సూపర్ డూపర్ హిట్టు గురించి మాట్లాడుకుంటున్నారు అందరూ.

ఇక లాభం లేదు. ఓసారి వెళ్ళి మా భాగ్యాన్ని పలకరించి రావాలి. లేకపోతే అది ఫీలైపోతుంది. కాఫీతాగి బయలుదేరా... వాళ్ళిల్లు బంజారా హిల్స్‌లో. వెళ్ళేసరికి హాల్లోనే కూర్చుని ఉంది భాగ్యం. నన్ను చూడగానే పేలవంగా నవ్వింది. "చూసావుటే" అంది దీనంగా. "ఆ సినిమా చూళ్ళేదు గానీ పరిస్థితి చూస్తూనే ఉన్నా! ఏం చేస్తాం. వూరుకో" అని ఓదార్చాను. "వీడికి పిచ్చేమిటే నా ఖర్మ కాకపోతే. నలుగుర్లో నవ్వులపాలు అయిపోతున్నా" అంది భాగ్యం. నిజమే మరి దాని బాధ దానిది. ఈ సినిమా రిలీజ్ కోసం అమెరికానించల్లావచ్చింది.

"ఊరందరిదీ ఓదారీ, ఉలిపికట్టెది ఓదారీ" అన్నట్టు తయారైంది మా బబ్లూగాడి వ్యవహారం. సామాన్యంగా తండ్రులూ, తాతలూ ఇక్కడుండి పిల్లలు అమెరికా పోతారు. కానీ బబ్లూగాడి విషయంలో అది కాస్తా తారుమారైపోయింది. వాడి తాతలూ, తండ్రులు అంటే తండ్రి, పెత్తండ్రులూ, పినతండ్రులూ అందరూ ఏనాడో అమెరికా వలస పోయారు. తల్లిదండ్రులకి బబ్లుగాడు ఒక్కడే సంతానం. తగలేసినంత డబ్బుంది వాళ్ళకి. అక్కడే ఏ ఉద్యోగమో, వ్యాపారమో ఏడిస్తే బానే ఉండేది. మరిదెలా అంటుకుందో వీడికి సినిమా పిచ్చి పట్టుకుంది.

ఏమాటకామాటే చెప్పుకోవాలి. వాడికి మంచి ఐడియాలే ఉన్నాయ్. తెలివితేటలూ ఉన్నాయ్. వాడు తీసిన సినిమాలు కూడా మరీ అంత దారుణంగా ఏం లేవు. ఏదో సంసారపక్షంగా బానేఉన్నాయ్. మరి అదేమిటో ఏ ఒక్కటీ ఆడలేదు.

పాపం భాగ్యం బెంగపడిపోతోంది. "ముప్పైదాటాయి. డబ్బు పోతే పీడాపోయింది. వీడిలా సినిమా వెనకాల సినిమా తీస్తూ ఉంటే ఎట్లాగే? పెళ్ళి చేసుకుని సెటిల్ అవ్వాలి కదా! అంతా నా ఖర్మ. వీటితోటి వాడేగా మా అక్కకొడుకు టింకూ గాడు. వాడు ట్రావెల్ ఏజన్సీ, వీడు సినిమాలు ఒక్కసారే మొదలెట్టారు. వాడేమో ఆరుకార్లతో మొదలెట్టి ఇప్పుడు అరవై కార్లు తిప్పుకున్నాడు. వీడేమో ఇదిగో ఇలా! ఎలా చావమంటావే?" అని మొత్తుకుంటోంది.

మేము మాట్లాడుకుంటూ ఉండగానే వచ్చాడు బబ్లూ. నన్ను చూడగానే వాడి మొహం వాడిపోయింది. ధైర్యం చెప్తూ నాలుగు మాటలు మాట్లాడాను. "రివ్యూల్లో చూశారా ఆంటీ ఎలా ఏకేశారో? నేను హీరోయిన్‌కి లంగా ఓణీ వేశానుట. ఈరోజుల్లో అలా ఎవరుంటున్నారు? చాలా అన్ నేచురల్‌గా ఉంది అన్నారు. ఇదేమైనా బావుందా?

మరి పెద్ద పెద్ద హీరోలు పందిరిమంచం తలకింద నించీ, పరశురాముడి గొడ్డలి తీసి డజన్ల లెక్కన మర్డర్లు చేస్తూ ఉంటే అందులో ఈ క్రిటిక్స్‌కి అన్యాచురాల్టీ కనిపించలేదా?'' అన్నాడు ఉక్రోషంగా.

“అది కాదు బబ్లూ. పందిరి మంచం కింది నుంచీ పరశురాముడి గొడ్డలేం ఖర్మ అటకమీంచీ బుల్డోజరు దించి, దానితో వందలాదిమందిని తొక్కి చంపేసినా అడిగే వాళ్ళుండరు. ఎందుకంటే వాళ్ళ దగ్గర్నించీ అంతకు మించి ఆశించరు జనాలు. చూసేస్తారంతే.”

“మరి ఆ సినిమాలు బ్రహ్మాండంగా ఆడేసి బాక్సాఫీసుని బద్దలుకొట్టేస్తున్నాయి కదుటే” అంది భాగ్యం.

“అదంతా అయోమయం వ్యవహారం లేవే? ఆడేదీ, ఆడించేదీ అని పాటలో చెప్పినట్లూ అన్నీ వాళ్లే చూసుకుంటారు. అవన్నీ మనకంతు పట్టవు” అనేశా.

“మరి మా వంటివాళ్ళం ఏమైపోవాలి?” అన్నాడు బబ్లూ.

“ఈ సినిమాలు, గట్రా మానేసి ఏ వ్యాపారమో చూసుకో. లేదంటావా నీ ఖర్మ. సినిమాలు తీసి ఇలాగే విజయోత్సవాలు చేసుకో” అని చెప్పేశా. ❑

పార్టీకి వచ్చిన తిమింగిలం

సాయంత్రం పార్కులో వాకింగ్ చేసి బెంచీ మీద కూర్చున్నా! నాక్కాస్త దూరంలో కొందరు పిల్లలు చేరి చిలోపోలోమని కబుర్లు చెప్పుకుంటున్నారు. పిల్లలు కబుర్లు వినడం అంటే అప్పటి రోజుల్లో రేడియో సిలోన్‌లో వచ్చే బినాకాగీత్ మాల వింటున్నట్లు ఉంటుంది నాకు. వాళ్ళ మాటలు శ్రద్ధగా వింటున్నా.

'మొన్న మా మామయ్య వాళ్ళింటికి వెళ్ళాం. వాళ్ళింటి దగ్గర పెద్దనీటిగుంటలో మొసలి వచ్చింది తెలుసా! చెప్తున్నాడు అబ్బాయి.

"అలాగా! నువ్వు చూశావా" అడిగారు మిగిలిన పిల్లలు.

"ఆఁ చూశా! ఎంత పెద్దగా ఉందో! లక్కీగా మేం వున్నవైపే వచ్చి త్రీ ఫోర్ టైమ్స్ తలపైకి పెట్టి చూసింది" మరింత ఉత్సాహంగా చెప్పాడు వాడు.

"అబ్బ, నువ్వు చాలా లక్కీ మేమూ టీవీలో చూశాం. నువ్వయితే నిజంగా చూసేశావు" అన్నారు వాడివంక ఆరాధనగా చూస్తూ. వాడు చాలా గొప్పగా ఫీలైపోయాడు.

పక్కనున్న మరో అబ్బాయికి ఇదంతా చూస్తుంటే ఉక్రోషం వచ్చినట్టుంది. "నువ్వు మొసలిని చూశావ్. నేను తిమింగిలాన్ని చూశా!" అనేశాడు.

"తిమింగిలాన్నా? ఎక్కడా?" అన్నారందరూ ఆశ్చర్యంగా.

"మా సుధీర్ వాళ్లింటికి పార్టీకొచ్చింది" అన్నాడు. అందరూ నవ్వేశారు. నాకూ నవ్వాగలేదు.

"ఎందుకు నవ్వుతారు?" అన్నాడు వాడు కోపంగా.

"తిమింగిలం అంటే వేల్ కదా! బిగ్గెస్ట్ ఏనిమల్. అది పార్టీకెలా వస్తుంది? ఊరికే స్టోరీలు చెప్పకు" అంటూ ఏడిపించారందరూ.

"స్టోరీ ఏం కాదు. వచ్చింది గాడ్ ప్రామిస్". ఆ పిల్లాడికి ఏడుపొక్కటే తక్కువ.

నాకూ అయోమయంగా ఉంది. వాళ్ళనందర్నీ దగ్గరికి పిలిచా! పరుగున వచ్చేశారు.

"ఏవిట్రా నాన్నా? తిమింగలం పార్టీకి రావడం ఏమీటీ?" అని అడిగా.

"నిజమేనాంటీ! నాకో ఫ్రెండున్నాడు. వాడిపేరు సుధీర్. వాడికో అంకుల్ ఉన్నాడు. ఆ అంకుల్‌ని ఆ మధ్యన ఎసిబి వాళ్ళు పట్టుకున్నారుట. ఏసిబీ వలలో చిక్కిన తిమింగిలం అని పేపర్లో రాశారు. సుధీర్ నాకు చెప్పాడు. భలే మా అంకుల్ తిమింగిలంట. ఆయన్ని ఎసిబీ వాళ్ళు పట్టుకున్నారట. అని సరదాపడ్డాడు." నేను మా డేడీతో చెప్పా.

"అవున్రోయ్. నిజమే... పేపర్లో వేశారు. అయితే ఆ తిమింగిలం మీ ఫ్రెండ్ వాళ్ళ అంకులా?" అన్నాడు డేడీ. లాస్ట్‌మంత్ మా సుధీర్ బర్త్‌డే పార్టీకి పిలిచాడు. నేను వెళ్ళా. సుధీర్ ఓ అంకుల్‌ని చూపించి అడుగోరా ఆయనే తిమింగలం అంకుల్ అన్నాడు సీక్రెట్‌గా.

పార్టీకి ముందు ఒరే పార్టీకి ఆ తిమింగిలం అంకుల్ వస్తాడు. అందరి ఎదుటా ఆయన్ని తిమింగిలం తిమింగిలం అన్నావంటే చంపేస్తాం అని చెప్పారుట సుధీర్ వాళ్ళ డేడీ వాళ్ళు. అందుకే సీక్రెట్‌గా చెప్తున్నా అన్నాడు మా సుధీర్!" అంటూ కథ మొత్తం చెప్పేశాడా పిల్లాడు.

"నిజం మొసలి మొసలే గానీ, అంకుల్ తిమింగిలం ఎలా అవుతాడు?" అని వాదించాడు మొసలిని చూసిన అబ్బాయి.

మరి తిమింగిలం కాకపోతే పేపర్లో ఎందుకు రాస్తారని? వాడి వాదన.

కాసేపు సీరియస్‌గా వాదించుకుని కాంప్రమైజ్ అయిపోయారు!

"ఒరే! మరి ఆ మొసలిని పట్టుకుని ఏం చేస్తారు చంపేస్తారా?" ఒక అబ్బాయి అడిగాడు.

"చంపరు. జూలో వదిలేస్తారుట!" సమాధానం చెప్పాడు ఇంకో అబ్బాయి.

"మరి మీ సుధీరు వాళ్ళ తిమింగిలం అంకుల్ని పట్టుకున్నారు కదా! ఆయన్ని ఎక్కడ వదిలేస్తారు?" అడిగాడు ఒకడు.

End of Preview.

Rest of the book can be read @

http://kinige.com/kbook.php?id=2668

* * *